

ВЕЛИКА СРБИЈА

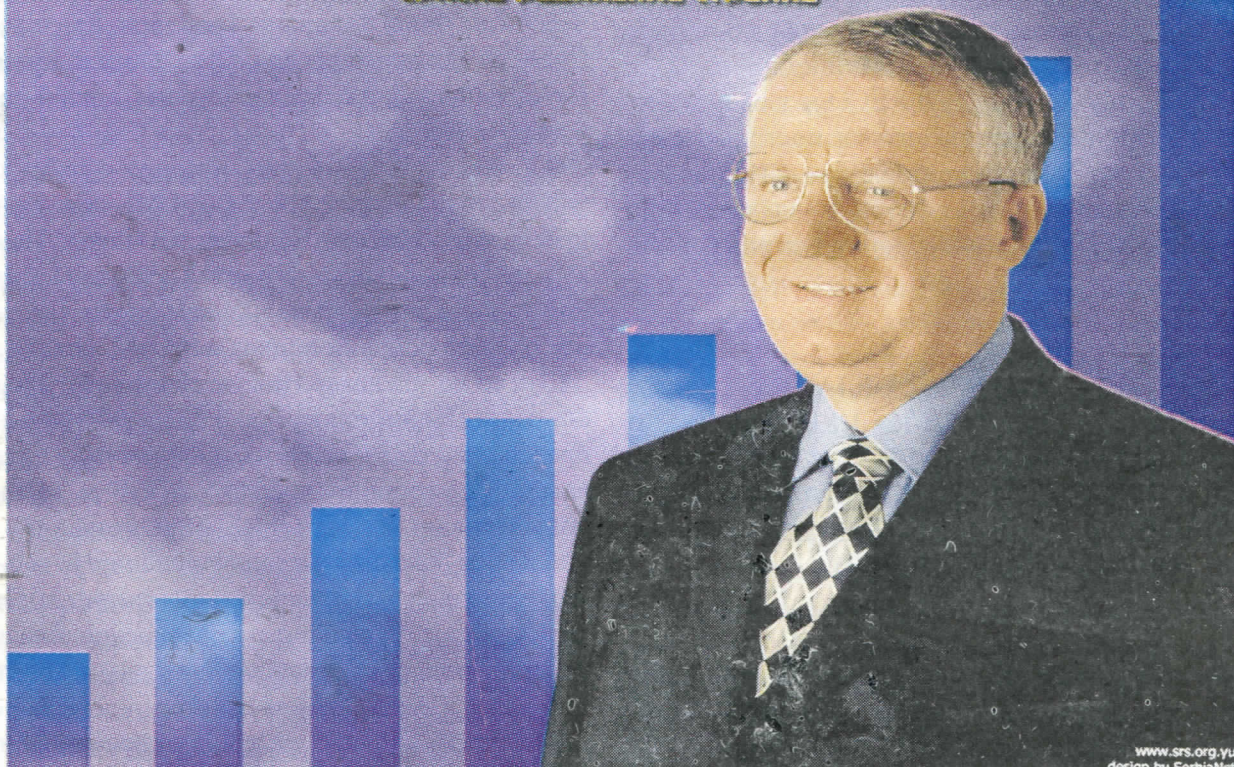

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ПЕЋИНЦИ, ЈУЛ 2006. ГОД
ГОДИНА XV БРОЈ 2549

Осујећена изградња опасне депоније смећа на територији Пећиначке општине

ЗА СРБИЈУ У СИГУРНИМ РУКАМА!
Српска радикална странка

www.srs.org.yu
design by SerbiaNet

**Српски радикали борци против лажи превара и корупције која
влада већ више година у Општини Пећинци.
Рецимо стоп њиховој самовољи!!!**

ТАЈНИ ДОГОВОР О ЈАВНИМ ПИТАЊИМА ОД ВИТАЛНОГ ИНТЕРЕСА СТАНОВНИКА ДОЊЕГ СРЕМА

Председник општине Пећинци др Никола Павковић тајно и противно Закону о доступности информација од јавног значаја, без обавештавања јавности, учествовао је у договору који носи следећи назив: **ДОГОВОР О ГРАДЊИ И РАДУ ЈЕДНОГ ПОСТРОЈЕЊА ЗА ИСКОРИШЋАВАЊЕ ОТПАДА.** У општини Пећинци становништво није имало никакве информације, и само се може наслутити да је реализација овог тајног Договора била поодмакла пошто је др Павковић срдечно нудио атар села Доњег Срема за локацију депоније а можда и саме фабрике за рециклажу отпада или у преводу Ђубрета. Јавност, народ овога краја мора да чује шта то Општинска власт Пећинаца нудила своје народу: **ДЕПОНИЈУ** чија би површина била најмање 50 хектара.

А да ли би ико нормалан такав објекат ставио у троуглу слива реке Саве, (на плавно и подводно тло) уз саму Обедску бару, природни и законом заштићени резерват и уз бар десетак насеља – села која хране Србију и Београд својим пољопривредним производима?

Треба знати да је Француска фирма SOFRECO израдила студију изводљивости изградње постројења за рециклажу отпада по захтеву Министарства за науку и животну средину. SOFRECO је у овој студији изричито навео где локација оваквог постројења НЕ СМЕ бити. Тако физички критеријуми локације земљишта за депоније и ове фабрике налажу да исте морају бити смештене у посебној индустријској зони која је:

**ОДВОЈЕНА ОД СТАМБЕНИХ ОБЛАСТИ
ОДВОЈЕНА ОД ТУРИСТИЧКИХ ЦЕНТАРА
ОДВОЈЕНА ОД НАЦИОНАЛНИХ ПАРКОВА
ИЗВАН ЗОНЕ ПЛАВЉЕНА, ШТО ПОДРАЗУМЕВА
И МОЧВАРНЕ И ПОДВОДНЕ ТЕРЕНЕ
ИЗВАН ЗОНЕ ТРУСНИХ ПОДРУЧЈА.**

Тек пошто су српски радикали успели да осујете намере председника Општине, он је у медијима дао изјаву да не би никада градио фабрику која би угрожавала здравље грађана општине Пећинци, што је још једна од његових лажи. Да је размишљао о томе, не би уопште улазио у пројекат изградње такве депоније.

КАКО ИЗГЛЕДА ТАЈ ТАЈНИ ДОГОВОР?

Представници власти ће ставити предузетничком друштву (значи, сами себи, пошто је друштво њихово и швајцарског партнера) адекватан комад земље, који ће преко одговарајућег повезивања са саобраћајном инфраструктуром и јавном електричном мрежом стајати на располагању **БЕСПЛАТНО НАЈМАЊЕ 30 ГОДИНА**, за које време ће постројење за искоришћавање отпада бити саграђено и за које време треба да ради. Треба да стоје на располагању више опција, и најбоље погодан комад земље треба да се изабере после процене о погодности.

Србија има Закон о концесијама и «комад земље» не даје председник општине, већ је то национално добро и не може се уступати концесија бесплатно и како коме локалном поглавици падне на памет.

Према Договору, фабрика ће вршити «термичку обраду (спаљивање) отпада до енергетског искоришћавања, кућног, грубог и индустријског Ђубрета» (ово су све врсте отпада, пошто је индустрија широк појам, медицински, хемијски).

У диму који избацују ова фабрике које прерађују индустријски отпад настају најопаснији гасови диоксини који трују околину и изазивају канцерогена обољења у пречнику од 50 км. Овим би била угрожена сва села пећиначке општине, као и општина Земун, а нарочито: Доњи Товарник, Грабовци, Карловчић, Сремски Михаљевци, Деч, Огар, Обреж, Купиново, Петровчић, Ашања, Јаково, Сурчин, док би последице осетио и Београд.

Подизање депоније на овој локацији и фабрике отпада, коју свесрдно својим пословним партнерима нуди председник општине Пећинци, др Никола Павковић, који је уједно и лекар, угрожава животну средину и пољопривредну производњу поменутих села, која представља основни приход њихових житеља.

Шта то не зна лекар Никола Павковић о својој општини Пећинци, а требало би да зна као њен председник, па му не би пало на памет да нуди локацију за депонију пред својом кућом, која није допуштена ни према SOFRECOVOЈ студији?

1. Терен намењен изградњи депоније је већим делом године подводан и прекривен подземним водама.

2. Депонија би се нашла у непосредној близини великог броја села, тачније у њиховим атарима.

Системом канала Јарчина овај терен повезан је са реком Савом и опасне материје са депоније би имале директан проток ка реци Сави, чиме би могла бити угрожена макишка водоводна постројења и снабдевање Београда чистом водом.

*Ево за чега се боре
наши функционери.
Уместо да помогну
грађане Општине
Пећинци они купују
два нова
аутомобила марке
Шкода.*

ВАЖНО УПОЗОРЕЊЕ

Обавештавамо све возаче путничких возила да избегавају Школску улицу, посебно ону деоницу између СУП-а и Основне школе, јер могу улетети у дубоке кратере и тиме довести у опасност свој или нечији живот, а уједно оштетити своје возило. Користите обилазницу, тако се најбрже стиже до Европе.

НИКО НЕ ЗНА ШТА СЕ ИЗА ЖИТА ВАЉА

Пећинчани, обавештавамо вас да ће ускоро започети реализација «грандиозног пројекта» у режији др Николе Павковића, Живка Марковића, Саве Чојчића и Петра Козарева под називом «Стратегија локалног економског развоја општине Пећинци». Вредност пројекта је 85.695 евра, уз учешће донатора са 74.445 евра. Циљ је економски развој општине у наредних 10 година а реализоваће се кроз уређење канцеларија, ентеријера или народски речено кречење, постављање три компјутера и формирање општинске комисије са челним људима општине. Пројекат ће трајати 9 месеци.

Питамо се ми, српски радикали, где ће се заиста усмерити те паре, ко и како ће их потрошити и за коју сврху, а вас грађане општине Пећинци обавештавамо да сами процените шта се иза жита ваља....?

ЗАИГРАЋЕ КОЛО И ПРЕД ЊИХОВИМ ВРАТИМА

Кажу да култура пропада ако се у њу умеша политика. Не желимо да скупљамо политичке поене користећи било кога, а понајмање децу, али постављамо питање: «Зашто су деца после сукоба унутар рада фолклорне секције при Дому културе затворена врата те установе и покушано да се онемогући постојање фолклорног ансамбла који је у свим временима био понос и дика наше општине. Формирањем КУД-а под називом «Пећинци» који са броји преко 200 деце и оживљавањем рада певачке секције настављена је дугогодишња традиција. Осталима нек иде на савест.

СРЕМСКИ МИХАЉЕВЦИ

Сремски Михаљевци, мало село у средишту општине Пећинци, са око хиљаду становника, потпуно је заборављено од моћника општинских власти. А проблема на претек, посебно овог пролећа након поплава, Улица Каналска на једном већем делу је била под водом месец дана, тако да су деца која иду у школу морала да се превозе аутомобилима, а остали чизме на ноге, па до продавнице или дома здравља (који мало ради а више не ради из не знамо којих разлога). Тај проблем са поплавом је могао да се реши врло брзо и једноставно копањем малог канала дужине 30 м. Међутим, ту је заказао и савет месне заједнице који не зна да решава ни мање проблеме у селу.

Други велики и болан проблем је вода за пиће. Већ два месеца не користимо воду из водовода која је загађена и није уопште за употребу. Тај проблем савет месне заједнице није у стању да реши, а од ових наших општинских челника нико и не покушава да реши.

Школа је у очајном стању, учионице нису кречене годинама, а када падне већа киша долази и до прокишњавања. А председник скупштине се хвали на збору грађана како су све школе реновиране. Зидине од започете градње месне канцеларије, амбуланте, продавнице и ко зна чега још, заузеле су 70% школског дворишта, тако да је права срећа да од деце још нико није страдао. Чврсто обећање пред изборе било је да ће се зграда завршити!

Дом културе и не заслужује да се тако зове. Више личи на дом за домаће животиње и велики кавез за голубове. Без прозорских стакала и врата, без плафона... Некада су се у њему одржавале лепе и велике приредбе и игранке...

Могли бисмо још многа тога да напишемо, али чему све то?! Када се приближе избори, опет ће они доћи да обећавају, да деле мајице и по који динар за глас, да нас лажу...али више не може тако!

Хвалили су се да је један од најбољих домова здравља у Србији...

Да ли је то тачно процените сами. Радници Дома здравља у Пећинцима немају услове за рад!!!

3. Ова депонија, ђубриште свакаког, па сигурно и опасног материјала, не сме бити подигнута на поменутој локацији, која је у непосредној близини Обедске баре, чувеног резервата природе, једног од најстарије заштићених природних добара у свету (1874. године), а која својом околином представља туристичку дестинацију која заузима значајно место у будућим плановима развоја туризма Војводине и града Београда.

4. Како је реч о мочварном простору који се протеже до реке Саве на југ и до поменутих села на север, а све у пречнику од десетак километара око Обедске баре, треба истаћи да је и UNESCO Рамсарском конвенцијом о мочварним теренима заштитио овај локалитет У ЦИЉУ ЗАШТИТЕ И ОДРЖИВОГ РАЗВОЈА.

5. Стручњаци из Завода за заштиту природе Србије, радна јединица Нови Сад су шокирани, и питају се коме је таква идеја могла пасти на памет и истичу да је ово подручје заштићено и нашом Уредбом о заштити специјалног резервата природе Обедске баре и њене околине.

ЗБОР ГРАЂАНА У АШАЊИ

На иницијативу преко 300 грађана Ашање, сазван је збор грађана са темом «Регионални рециклажни центар (депонија)».

Збору је присуствовала комплетна локална самоуправа и помоћник министра за заштиту животне средине. Главни циљ био је да се грађанима објасни штетност депоније по здравље људи, као и штетан утицај на пољопривреду у нашем крају.

Наш народни посланик, Лазар Чавић, одржао је слово представницима локалне самоуправе и изнео чињенице које показују да нам таква ФАБРИКА-УБИЦА НЕ ТРЕБА.

Грађани су изразили солидарност са нашим представником у парламенту Републике Србије. Како касније не би било приче да нисмо имали компетентну особу по том питању, Српски радикали су позвали професорку докторку Јелену Козомору. Професорка је изнела много чињеница и доказа о неправилностима које желе да прогурају председник Општине и његови сарадници. Подужу говор и гомила материјала уз детаљно објашњење зашто се не сме градити оваква фабрика код нас, грађани су поздравили великим аплаузом.

Сваки покушај локалних моћника да објасне да нам тако нешто треба испраћено је звиждуцима. Могло се видети да им је мисија пропала и да су буквално отерани са тог скупа.

ПРЕДСЕДНИК МЗ КАРЛОВЧИЋ ИСПУЊАВА СВОЈА ПРЕДИЗБОРНА ОБЕЋАЊА

После демократских промена и доласка на чело МЗ, господина Јовичић Душка и његове свите, почиње невиђен прогон политичких неистомишљеника. Уместо да ради у интересу грађана, он води своју личну политику и даје отказ једином запосленом у Месној заједници, раднику на одржавању сеоског водовода, Микановић Миливоју, са образложењем да МЗ нема средстава за финансирање радног места и то без права на жалбу, а све због тога што је господин председник имао намеру да на то радно место запосли човека из своје свите, Јовановић Љубишу. После интервенције инспектора за рад Микановић је враћен на своје радно место уз све надокнаде које су му припадале по закону. Међутим, господин Јовичић се са том одлуком не мири и прогони и малтретирања се настављају, а такође и претње новим отказом. После извесног времена, господин председник без ичијег знања и питања, без јавног конкурса и огласа запошљава члана свог савета Јовановић Љубишу чији је посао да координира између грађана и председника и да штампа памфлете у којима се пљују сви бивши председници, а и други који се противе раду тј. нераду Месне заједнице. По истеку мандата, када су расписани нови избори, господин Јовичић Душко окупља око себе нову екипу и крећу у жестоку кампању, уз велику помоћ секретара Јовановића који је и дању и ноћу седео у канцеларији и штампао памфлете у којима се Јовичићева група ковала у звезде, а за остале кандидате са изборне листе пласирале су ее невиђене лажи, тако да су успели да преваре своје грађане. И у тој кампањи Јовичић даје обећање човеку из своје групе, Трајковић Мирославу, да ће, ако победе, поново Микановићу дати отказ и на његово радно место запослити Трајковића. Пошто је господин Јовичић са својом групом победио, одмах су почели да припремају стратегију. Усвајањем новог Закона о раду, Јовичић види своју шансу и крећу у кампању против Микановића, формирају теренску комисију у саставу: Јовичић Душко, Плавић Мирослав и Трајковић Мирослав, која на терену наводно прати Микановићеве активности за време рада и за време боловања. У тој шпијунажи, највише се истиче Трајковић Мирослав, пошто је једини стално присутан у селу. Тако Микановић по новом Закону о раду добија упозорење са лажним наводима теренске комисије о кршењу уговора о раду, због чега су се стекли услови за раскид уговора о раду. Отишли су и много даље. Пошто је Микановићу нарушено здравље, они су слали дописе Домовима здравља, где су их обавештавали да Микановић злоупотребљава боловање и бави се активностима којима не би смео.

У главама општинских функционера посебно Председника Општине и скупштине овуда већ пролазе камиони. Обећали су да ће у септембру 2005. год почети изградња обилазнице око Пећинаца, средства су издвијена али до дан данас радови нису почели. Поставља се питање где су паре које су намењене за њену изградњу

Једно од лажних обећања Председника Општине Николе Павковића који се дави у својој немоћи и незнању

ПОНОВЉЕНА ПЕТИЦИЈА ЗА УКЛАЊАЊЕ ИЛИ ЗАБРАНУ РАДА ШТАМПАРИЈЕ «МОДРИЈАНИ»

Поштовани грађани!

Принуђени смо да поново докренемо потписивање петиције за измештање или забрану рада штампарије «Модријани».

Свакодневно поменути штампарија спаљује непознате материје које шире несносан смрад по Голубиначкој улици, а и шире.

Друга опасност је могућност загађења градског водовода опасним материјама које се користе приликом штампе, а штампарија је удаљена од водовода свега стотинак метара.

МИСЛИМО НА СВОЈЕ ЗДРАВЉЕ И РЕЦИМО НЕ ОНИМА КОЈИ НАС ТРУЈУ

Одборник СРС-е, Зоран Јовановић, већ дуже време износи чињенице локалној власти да се мора изместити штампарија са места где се налази сада. Али локални моћници не придају никакав значај његовим упозорењима. Надамо се да ће грађани Шимановаца умети да казне њихово бахато понашање на следећим изборима

ПЕТИЦИЈА за измештање штампарије

Свакодневни дим и смрад гуше станаре околних кућа

Близина водовода и могућност загађења воде, а самим тим и тровања свих нас

Лаж да се користи најновија технологија без опасности по животну средину

Арогантно понашање без жеље да се проблем реши договором о померању штампарије на безбедну

удаљеност од водовода

Зато што једном морамо рећи НЕ константном тровању мештана Шимановаца и уништавању наше животне средине

Оснивач и издавач: Проф. др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник: Елена Божић Талијан

Заменик гл. и одговорног уредника: Марина Томан

Помоћник гл. и одговорног уредника: Момир Марковић

Уредник издања: Лазар Чавић

Редакција издања ОО СРС Пећинци: Нада Петровић, Миливоје

Милановић, Јовица Шербетија, Лазар Чавић

Тираж 1500 примерака. Новине Велика Србија су уписане у регистар

средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104 од 05. јуна 1991. год.